

דם חטאת הטעון כיבוס

זבחים צב. - צד:

ויקרא פרק ו, יז-כג

וידבר ה' אל משה לאמר:

דבר אל אהרן ואל בניו לאמר **את תורת החטאת**

במקום אשר תשוחט העולה תשוחט החטאת לפני ה' קדש קדשים הוא:

הכהן המזוטא אתה יאכלה במקום קדש **תאכל** בחצר אהל מועד:

כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדרמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש:

וכלי זורע אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחושת בשלה ומרק ושטף במים:

כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא:

וכל חטאת אשר יובא מדרמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף:

ניתז על בגד טמא

צג.

חטאת פסולה - אין דמה טעון כבוס	בכל גוונא
היתה לה שעת הכושר - טעון כבוס - רבי עקיבא אומר - היתה לה שעת הכושר ונפסלה - דמה טעון כיבוס; - לא היתה לה שעת הכושר ונפסלה - אין דמה טעון כיבוס	- מתניתין - בין שהיתה לה שעת הכושר, בין שלא היתה לה שעת הכושר - ר"ש אומר: - אחר זה ואחר זה - אין דמה טעון כיבוס
מדרמה מרם כשירה ולא מרם פסולה	

ר' אלעזר אומר:

שהרי נדה מזין עליה

מי חטאת שנממא מטהרין

רבא	נדה מזין עליה	מי חטאת שנממא
רבי אלעזר	טומאה קדומה ←	טומאה
חכמים	טומאה באותה שעה ← *	קדומה

דבולי עלמא אין דנין. ורבי אלעזר טומאה קדומה מטומאה קדומה יליף. דרבי אלעזר סבר הוה נריכה שיעור ומטטרפין להאזות, וכי נפלה הוה קמייתא עלה - אכמי לאו הוה היא לטהרה, ואע"ג שנטמאת ההוה הראשונה כשנגעה בה - חזרת ומטטרפת עס השניה להשלים השיעור; אלמא מי חטאת שנטמא לפני הוה מטהרין:

ורבנן סברי אין הוה צריך שיעור. ומהוה קמייתא אסתלקא לה הוה, וליכא למילף מינה טומאה קדומה, דהך דגבי נדה טומאה שצאותה שעה היא:

אביי	נדה מזין עליה ✓	מי חטאת שנממא ?
	טומאה באותה שעה ←	טומאה קדומה
		רבי אלעזר ✓ חכמים *

ברבנן טומאה קדומה. כגון מי חטאת שנטמא לפני הזאת מטומאה שצאותה שעה כגון הזאת נדה שטומאת המים והזאת באין כאחד קמיפלגי:

רבי אלעזר סבר דנין ורבנן סברי אין דנין. ולגבי נימא דם חטאת על בגד טמא דליציעא לן לעיל נמי פלוגמא דרבי אלעזר ורבנן הוה דלרבי אלעזר אין טעון כיבוס דטומאה שצעת נפילה כטומאה שלפני נפילה, ולרבנן - לא דמו אהדדי: